

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2012

αρ. φύλλου 147

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Ενώ η χώρα και η κοινωνία διαλύονται ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Με την ψήφιση του 3^{ου} μνημονίου και του αντίστοιχου προϋπολογισμού από τη Βουλή έγινε ένα ακόμη βήμα προς τη διάλυση της κοινωνίας και της χώρας. Αυτοί που πλούτισαν και πλουτίζουν συνεργαζόμενοι με τους ξένους κατακτητές (επιχειρηματίες, πολιτικοί, μεγαλοδημοσιογράφοι κ.λπ.) έχουν βγάλει τα χρήματά τους στο εξωτερικό και δεν προσφέρουν στην Ελλάδα ούτε ως καταναλωτές. Αντιθέτως, συνεχίζουν να προδίδουν την πατρίδα μας, χαρίζοντας στους ξένους όλο τον πλούτο της και προσφέροντας τους πολίτες της ως φτηνό εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα. Πίσω, στο 19^ο αιώνα! Βάζουν ξένους τοποτηρητές ακόμη και σε δήμους, ΔΕΚΟ κ.λπ. Τα ασύστολα ψεύδη των κατοχικών ότι η πολιτική τους θα φέρει την ανάκαμψη όχι μόνο δεν πείθουν, αλλά γελοιοποιούν αυτούς που τα εκστομίζουν.

Επιδιώκουν την «τελική λύση»

Η δραματική κοινωνική κατάσταση δεν είναι,
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ΚΑΙ ΤΟ «ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ»

Πρόσφατες δημοσκοπήσεις δείχνουν διπλασιασμό των ποσοστών της «Χρυσής Αυγής», ενώ τα ποσοστά σχεδόν όλων των άλλων κομμάτων μειώνονται. Όσο αναξιοπίστα και «μαγειρεμένα» κι αν είναι τα αποτελέσματα αυτών των δημοσκοπήσεων, είναι μάλλον βέβαιο ότι το ποσοστό της «Χρυσής Αυγής» ανεβαίνει ανησυχητικά.

Τα αίτια

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» (αρ. 146) είχαμε αναφερθεί στα βασικά αίτια του πρωτοφανούς φαινομένου μέσα σε 2,5 χρόνια ένα κόμμα να εκτοξευτεί από το 0,29% στο 7%(!), και μάλιστα με ηγεσία γελοία έως αποκρουστική.

Πρώτο και κύριο αίτιο η **οικονομική και κοινωνική κρίση**, για την οποία ο κόσμος θεωρεί
(συνέχεια στη σελ. 6)

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ» ΔΙΑΜΑΧΗ ΔΝΤ-ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

Στην υποβόσκουσα διαμάχη ΗΠΑ-Γερμανίας για το ευρώ, τη λιτότητα και την κρίση έχουμε αναφερθεί πολλές φορές («Ενημέρωση» φ. 142 έως 145, επίκαιρα κείμενα). Αμέσως μετά την εκλογή Ομπάμα η διαμάχη αυτή μετατράπηκε σε ανοιχτή σύγκρουση, με αφορμή την περιβόητη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Φυσικά κανένας απ' αυτούς δεν ενδιαφέρεται πραγματικά για το καλό της Ελλάδας και του ελληνικού λαού. Φοβούνται ότι η τυπική χρεοκοπία της χώρας (η ουσιαστική έχει ήδη επέλθει) θα διαλύσει την ευρωζώνη και θα βυθίσει τον κόσμο σε μια άνευ προηγουμένου ύφεση, με κίνδυνο γενικευμένου κραχ.

Οι ΗΠΑ συνεπικουρούμενες και από την Κίνα (που έχει πολλά τρις ευρώ αποθεματικά) συγκρούονται με τη Γερμανία με αιχμή το ΔΝΤ, που τυπικά επικαλείται ότι ο κανονισμός του δεν του επιτρέπει να δανειοδοτεί χώρες που δεν έχουν βιωσιμότητα χρέους. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι όπου
(συνέχεια στη σελ. 9)

Η ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ» ΕΠΙΘΕΣΗ

Δικαιολογημένα οι περισσότεροι ασχολούμαστε, σχολιάζουμε, αγανακτούμε και ετοιμαζόμαστε να αντιδράσουμε, παρά τη σύγχυση για το πως, στον από παντού ανηλεή βομβαρδισμό των «μέτρων» που απειλούν (για όσους δεν το έχουν επιτύχει ακόμη) την ίδια τη φυσική μας ύπαρξη. Όμως, παράλληλα, εκτυλίσσεται μια άλλη επίθεση και πάλι από παντού (μια που οι εκτελεστές έχουν καταλάβει θέσεις σε όλους τους χώρους...) το ίδιο βίαιη, αλλά πιο έξυπνη, καθότι «πνευματική», ώστε όσοι επιβιώσουν να είναι «έτοιμοι» να αποδεχθούν τη μοίρα που μας ετοιμάζουν.

Αφορμή για ν' αναφερθούμε σ' αυτήν την επίθεση κατά της οργανωμένης σε έθνος κοινωνίας μας ήταν το άρθρο του Νάσου Θεοδωρίδη, συνεργάτη του Α. Τσίπρα, στην «Αυγή» στις 27 του Οχτώβρη, απ' όπου υποτίθεται ότι δίνεται ο μεγάλος αγώνας κατά των «Μνημονίων»! Εννοείται ότι τέτοιες απόψεις δεν τις συμμερίζονται όλοι όσοι μετέχουν του ΣΥΡΙΖΑ και

(συνέχεια στη σελ. 8)

δυστυχώς, η χειρότερη συνέπεια της νέας κατοχής. Πείνα και δυστυχία πέρασε κι άλλες φορές ο τόπος μας, αλλά ανέκαμψε. Η οικονομική μας εκμετάλλευση δεν είναι ο τελικός τους στόχος. Θέλουν να εξαλείψουν τον ελληνισμό και το έθνος-κράτος του από το χάρτη, ώστε ν' απαλλαγούν οριστικά από κάποιους που εμποδίζουν τα σχέδιά τους στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο. Τελική λύση. Σ' αυτό συμπίπτουν οι επιδιώξεις των τροϊκανών συμμάχων. Οι Αμερικανοί πρωτοστατούν στις προσπάθειες ακρωτηριασμού της ελληνικής επικράτειας και οι Ευρωπαίοι στην αποδυνάμωση και, τελικά, εξάλειψη του ελληνικού κράτους, μέσω της ενίσχυσης της εξουσίας των περιφερειών, οι οποίες (όπως και οι δήμοι) απευθύνονται πλέον στις Βρυξέλες χωρίς τη μεσολάβηση της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία έχει ήδη παραδώσει, με τα μνημόνια, τις εξουσίες της και την εθνική κυριαρχία στους τροϊκανούς.

Αποθρασύνεται η Τουρκία

Σταδιακά και αθόρυβα έχουν ήδη επιβάλει καθεστώς συγκυριαρχίας με την Τουρκία στην (ελληνική) Δυτική Θράκη, ενώ το ελληνικό κράτος αφήνει απροστάτευτους τους πολίτες με ελληνική συνείδηση, χριστιανούς και μουσουλμάνους. Αν και αυτό το κενό αναλάβει να καλύψει η «Χρυσή Αυγή», κινδυνεύουμε με μια νέα εθνική καταστροφή. Στο Αιγαίο έχει ήδη αλλάξει ντε φάκτο το καθεστώς, με την Τουρκία να αποθρασύνεται, επιδιώκοντας να της αναγνωριστούν δικαιώματα κατά παράβαση του Διεθνούς Δικαίου. Το *casus belli* πλέον δεν αφορά μόνο την επέκταση των χωρικών υδάτων, έστω και χωρίς νομοθετική κατοχύρωση από την τουρκική εθνοσυνέλευση ακόμη, αφορά και την ανακήρυξη της ΑΟΖ, π.χ. Καστελόριζο. Την ίδια στιγμή παράνομοι μετανάστες, μουσουλμάνοι σουνίτες οι περισσότεροι, έχουν καταλάβει περιοχές ολόκληρες της πρωτεύουσας και άλλων πόλεων.

Όλ' αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που η Ανατολική Μεσόγειος «μυρίζει μπαρούτι» και «ο λύκος (η Τουρκία) στην αναμπουμπούλα χαίρεται». Η Τουρκία αυξάνει κάθε χρόνο τις δαπάνες για τις Ένοπλες Δυνάμεις της, φτάνοντας το 2013 στα 8,85 δισ. ευρώ, ενώ η Ελλάδα των μνημονίων μειώνει κάθε χρόνο τις δικές της, φτάνοντας το 2013 τα 2,6 δισ. ευρώ. Οι ποιοτικές συγκρίσεις είναι πιο ανησυχητικές.

Οι χρυσαυγίτες όπως οι χουντικοί

Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο επικίνδυνη με την ενίσχυση της παρουσίας της «Χρυσής Αυγής» στην πολιτική ζωή, η οποία δεν περιορίζεται πλέον στην «αντιμετώπιση» των λαθρομεταναστών,

αλλά επεκτείνει τις προβοκάτσες της και στα σύνορα της χώρας. Ομάδες της «Χρυσής Αυγής» συγκεντρώνονται στα σύνορα με τα Σκόπια και φωνάζουν «Μοναστήρι-Γευγελή είναι γη ελληνική» και στα σύνορα με την Αλβανία, όπου φωνάζουν αντίστοιχα συνθήματα για τη Βόρειο Ήπειρο. Όλ' αυτά θυμίζουν την προδοσία των χουντικών, τους οποίους τιμά και θαυμάζει η «Χρυσή Αυγή», οι οποίοι το 1974, ενώ έκαναν ό,τι μπορούσαν για να διευκολύνουν τους Τούρκους να καταλάβουν το 37% της Κύπρου, διαλαλούσαν ότι πάνε ν' απελευθερώσουν την Κωνσταντινούπολη («Χούλια, ερχόμαστε!»).

Μέσα σ' αυτή τη ζοφερή κατάσταση προβάλλει επιτακτικά για τον ελληνικό λαό το καθήκον ενός νέου αγώνα για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση. Οι πολιτικές δυνάμεις, όμως, όχι μόνο δε στρατεύονται στον αγώνα αυτό, όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στοιχειωδώς στις ανάγκες της χώρας και της κοινωνίας, αλλά κάνουν βήματα προς τα πίσω.

Πλήρης η μεταστροφή Σαμαρά

Πρώτα και κύρια η Ν.Δ., η οποία μέχρι πριν από 1 χρόνο ήταν μια αντιμνημονιακή δύναμη, συντηρητική βεβαίως, με μεγάλη συμβολή στις τεράστιες κινητοποιήσεις εναντίον της κατοχής. Όπως είχαμε προβλέψει, αφού η πρότασή της δεν ξέφευγε από τη λογική του συστήματος (αποχώρηση από Ε.Ε. κ.λπ.), όταν εκλήθη να κυβερνήσει, μετατράπηκε σε μνημονιακή. Για να μην προκαλέσουν το λαό και ιδίως τους οπαδούς της Ν.Δ. με αυτή την αλλαγή στάσης, δεν ανέλαβε ο Σαμαράς αμέσως μετά το Γιωργάκη, αλλά μεσολάβησαν οι κυβερνήσεις Παπαδήμου και Πικραμμένου, ώστε να υπάρξει κάποιο χρονικό διάστημα προσαρμογής. Σ' αυτό το διάστημα ο Σαμαράς έδωσε εξετάσεις πλήρους υποταγής στους ξένους, επαναφέροντας στο κόμμα τη Ντόρα, κάνοντας μεταγραφή τα μπουμπούκια του ΛΑΟΣ κι εκδιώκοντας στελέχη και κόσμο που μέχρι τότε τον στήριζαν.

Είναι πραγματικά θλιβεροί σήμερα ο Α. Σαμαράς και οι συνεργάτες του, να μιλούν ακριβώς την ίδια γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι προκάτοχοί τους Γιωργάκης, Βενιζέλος κ.λπ., χωρίς να αισθάνονται καν την ανάγκη να δικαιολογήσουν τη μεταστροφή τους. Μόνο το «ουδείς αναμάρτητος» ψέλλισε κάποια στιγμή ο Σαμαράς, κι αυτό στη Γερμανία (όχι τυχαία). Μα εδώ δεν πρόκειται για κάποιο ή κάποια «λάθη», πρόκειται για πλήρη εγκατάλειψη όλων των θέσεών τους. Ακόμη και η προγραμματική →

συμφωνία των 3 κυβερνητικών εταίρων κατάντησε κουρελόχαρτο. Ο Σαμαράς υπερβαίνει και τα όρια της γελοιότητας, όταν χρησιμοποιεί τον πρώτο ενικό, παριστάνοντας το στιβαρό ηγέτη της Ελλάδας, ενώ όλες τις αποφάσεις τις παίρνουν οι ξένοι. Ακόμη και στο ύφος προσεγγίζει το Γιωργάκη!

Δύο τάσεις στο ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ, ως αξιωματική αντιπολίτευση πλέον, χρησιμοποιεί υψηλούς τόνους εναντίον της κυβέρνησης, αλλά επιμελώς αποφεύγει να πάρει οποιαδήποτε θέση που θα έθιγε τις δομές του καθεστώτος της εξάρτησης. Ούτε λέξη για τις εσωτερικές αντιθέσεις των τρούκανών (δολάριο-ευρώ κ.λπ.), που επιλύονται εις βάρος του ελληνικού λαού. Ήδη στο μεσοδιάστημα των δύο εκλογών το πρόγραμμά του μεταβλήθηκε επί το συντηρητικότερο. Με την προσχώρηση στελεχών του ΠΑΣΟΚ ενισχύεται η ηγετική ομάδα περί τον Αλ. Τσίπρα, που ακολουθεί την αμερικανική πολιτική. Και δεν είναι μόνο τα ονόματα που ανακοινώνονται συνεχώς. Πίσω από την πόρτα βρίσκονται κι άλλοι του συστήματος Γιωργάκη (Παπουτσή, Λαλιώτης, Δρούτσας κ.λπ.), που δεν ανακοινώνονται, για να μην ξεσηκωθούν κι οι πέτρες, αλλά βοηθούν την ηγετική ομάδα με «συμβουλές», με προσφορά εκλογικών μηχανισμών και, κυρίως, με τις διασυνδέσεις τους με ξένα κέντρα και τους «νταβατζήδες». Μαζί τους και κάποιες «αριστερές συνιστώσες», στην υπηρεσία ξένων καπιταλιστικών κέντρων.

Βεβαίως, μια μεγάλη μερίδα του ΣΥΝ, που εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα, δεν εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα και αποτελεί μέρος του λαϊκού κινήματος. Η συμμετοχή τους, όμως, σ' ένα συστημικό κόμμα τους υποχρεώνει στην τήρηση ισορροπιών, άρα στην αδυναμία διατύπωσης μιας ρεαλιστικής απελευθερωτικής πρότασης. Παράλληλα, ως αντιστάθμισμα, κάποιοι υπερβάλλουν σε ρητορική και συνθηματολογία ή ανασύρουν θέσεις από το κομμουνιστικό τους παρελθόν, πράγμα που περιορίζει την εμβέλεια του λόγου τους.

Χειρότερα δε γίνεται το ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ είναι το μόνο κόμμα που δεν μπορεί να κατηγορηθεί ότι ακολουθεί χειρότερη πολιτική, γιατί χειρότερα δε γίνεται. Απλώς ήρθε η ώρα να πληρώσει για τα δεινά που προκάλεσε στον τόπο, ιδίως στις περιόδους Σημίτη, Γιωργάκη και Βενιζέλου. Οι ξένοι προστάτες του και η εκλογική του πελατεία το εγκατέλειψαν, γιατί δεν μπορούν πλέον να εξυπηρετηθούν από αυτό. Ακολουθούν τα στελέχη, που φυλλορροούν προς

άλλες κατευθύνσεις, σημιτικοί προς τη ΔΗΜΑΡ, παπανδρεικοί και συνδικαλιστές προς το ΣΥΡΙΖΑ, κάποιοι εκσυγχρονιστές προς το Σαμαρά. Η συμπεριφορά του αλαζόνα (μέχρις ανοησίας) σημερινού προέδρου επιταχύνει τη διάλυση του ΠΑΣΟΚ.

«Ντροπαλή εταιρά» η ΔΗΜΑΡ

Η ΔΗΜΑΡ, αφού αρχικά παρίστανε τη δύναμη της αριστεράς, απέβαλε το προσωπείο και, ως γνήσιος εκπρόσωπος των συμφερόντων του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου, παίρνει μέρος στην κατοχική κυβέρνηση Σαμαρά. Το «παρών» κατά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου, αφού πρώτα εξασφαλίστηκαν οι αναγκαίες 151 ψήφοι, ήταν μια ανεπιτυχής προσπάθεια κάλυψης από φύλο συκής. Η υπερψήφιση του προϋπολογισμού και η παραμονή στην κυβέρνηση αποκαθιστούν πλήρως την πραγματική εικόνα.

Τεράστια η ευθύνη του ΚΚΕ

Αν το ΚΚΕ ακολουθούσε απλώς τις αρχές στρατηγικής και τακτικής που διδάσκονται στις κομματικές σχολές επί δεκαετίες (δημιουργία μετώπων κ.λπ.), θα βρισκόταν αυτό σήμερα, αυτοδικαίως και χωρίς έξωθεν επεμβάσεις, στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θα ανέτρεπε ισορροπίες σε άλλα κόμματα, κυρίως στο ΣΥΝ, υπέρ ενός απελευθερωτικού κινήματος και το καθεστώς κατοχής θα είχε περιέλθει σε δεινή θέση. Δεν είναι άσχετο ότι το ΚΚΕ αρνείται ότι σήμερα έχουμε κατοχή, γιατί αλλιώς θα έπρεπε ή να αναθεωρήσει τη σημερινή γραμμή του ή να υποστηρίξει ότι η γραμμή του στην άλλη κατοχή (ΕΑΜ κ.λπ.) ήταν λανθασμένη. Η τελευταία υπερ... αστική καταγγελία του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το κόμμα της δραχμής και οι έπαινοι που εισπράττει από συστημικούς πολιτικούς και δημοσιογράφους, σαν το Στουρνάρα και τον Παπαχελά, κάνουν πολλούς να διερωτώνται κατά πόσο το ΚΚΕ επιδιώκει την ανατροπή της κατοχής.

Αδυναμία των Ανεξάρτητων Ελλήνων

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες επιτίθενται με δριμύτητα στο καθεστώς κατοχής, αλλά οι προτάσεις τους δεν υπερβαίνουν το σύστημα, επομένως, εάν εκαλούντο να κυβερνήσουν, πιθανότατα θα είχαν την εξέλιξη του Α. Σαμαρά. Το σημαντικό εκλογικό τους ποσοστό δεν επενδύθηκε οργανωτικά και δε φαίνεται ότι θα επενδυθεί. Χωρίς παρουσία στις γειτονιές και τα συνδικάτα δε φαίνεται ότι αυτό το κόμμα θα μακροημερεύσει. Κακό για τους ίδιους, κακό και για τον τόπο, γιατί οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα μπορούσαν να εκφράσουν κόσμο που οδεύει προς τη Χρυσή Αυγή, η ορμητική είσοδος της οποίας στη πολιτική σκηνή μας απασχολεί→

εκτενέστερα σε άλλο άρθρο.

Εξαντλούνται ταχύτατα οι επιλογές τους

Με την πολιτική χρεοκοπία και διάλυση του ΠΑΣΟΚ (και με τη ΔΗΜΑΡ να το ακολουθεί), η Ν.Δ. του Αντ. Σαμαρά παρουσιάζεται πλέον ως η μοναδική συστημική πολιτική δύναμη στην οποία μπορούν να επενδύσουν με σχετική ασφάλεια οι τροϊκανοί, οι Ευρωπαίοι κυρίως. Ο Σαμαράς, αντί να εκμεταλλευτεί αυτή την κατάσταση και να διαπραγματευτεί, έστω στα πλαίσια της ιδεολογίας του, ό,τι καλύτερο μπορεί για τη χώρα, έχει παραδοθεί τελείως. Φαίνεται ότι έχει μπει και στον πειρασμό όλο και σκληρότερης καταστολής, ακόμη και με τη χρησιμοποίηση μονάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, κάτι που είχε αρνηθεί η προηγούμενη στρατιωτική ηγεσία, γι' αυτό είχε αποκεφαλιστεί από τους Γιωργάκη-Μπεγλίτη.

Συζητούν ακόμη και τη μετεξέλιξη της Ν.Δ. σ' ένα πολυσυλλεκτικό κόμμα, που θα μπορεί ευκολότερα να συμπεριλάβει όλους τους μνημονιακούς, από το ΠΑΣΟΚ κυρίως. Το εγχείρημα εμφανίζει δυσκολίες, αφού αντιδρά η ισχυρή καραμανλική μερίδα της Ν.Δ. Αλλά και χωρίς τη μετεξέλιξη, η προσχώρηση εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ στο Σαμαρά φαίνεται ότι έχει οριστικοποιηθεί.

Με τα δεδομένα αυτά, το σίγουρο είναι ότι οι τροϊκανοί δε θέλουν εκλογές, γιατί η νέα Βουλή θα είναι λιγότερο ελεγχόμενη από τη σημερινή. Εκλογές θα αναγκαστούν να κάνουν, όταν ο Σαμαράς φθαρεί ανεπανόρθωτα κι αυτή η ώρα δεν είναι μακριά. Τότε, ως δεύτερη επιλογή, οι τροϊκανοί, οι Αμερικανοί κυρίως, έχουν την πρόωθηση του ΣΥΡΙΖΑ, του οποίου ήδη φρόντισαν να ελέγχουν την ηγετική ομάδα. Η επιλογή αυτή έχει το ρίσκο ότι φέρνει πιο κοντά στην εξουσία δυνάμεις ανεξέλεγκτες. Πάντως στο ηγετικό επίπεδο φαίνεται ότι οι προστάτες δεν πρόκειται να χάσουν τον έλεγχο.

Μέσα σ' όλ' αυτά είναι άγνωστο μέχρι ποίου σημείου σκέπτονται ν' αναβαθμίσουν οι ξένοι το κατασκεύασμα της «Χρυσής Αυγής». Πάντα στους σχεδιασμούς τους υπάρχουν και πρόσκαιρες λύσεις, τύπου Παπαδήμου. Το βέβαιο είναι ότι οι επιλογές των τροϊκανών για μια ασφαλή (γι' αυτούς) ελληνική κυβέρνηση εξαντλούνται ταχύτατα.

Ο ελληνικός λαός αντάξιος της ιστορίας του

Δεν είναι μόνο το άγος των μνημονίων, δεν είναι μόνο οι εθνικοί κίνδυνοι, είναι και η ταπείνωση που νιώθουμε ως λαός από τη συμπεριφορά των «εταίρων» μας. Ακόμη και την υποτακτική τους κυβέρνηση Σαμαρά την εξευτελίζουν με τα καψώνια για τη δόση. Είναι πραγματικά ντροπή

για ένα λαό που έγραψε την ιστορία της Εθνικής Αντίστασης, των Ανένδοτων και του Πολυτεχνείου (για να μην αναφερθούμε σε παλαιότερους αγώνες) να εκφράζεται πολιτικά από τις υποταγμένες και ανάξιες πολιτικές δυνάμεις που κυριαρχούν σήμερα στη χώρα μας.

Είναι προφανές ότι ως λαό μας έχουν παγιδεύσει με την πρωτοφανή πλύση εγκεφάλου των ΜΜΕ και με πολλούς άλλους τρόπους επιστημονικά επεξεργασμένους, ότι μας σερβίρουν αμέσως την επόμενη «λύση», όταν η προηγούμενη αποδεικνύεται απεχθής, αλλά τα κόλπα τους δε θα πιάσουν εσαεί, γιατί ο κόσμος θα τους πάρει χαμπάρι. Δεν είναι δυνατό ν' αργήσει η ώρα της πολιτικής ανάκαμψης, αρκεί να μην περιμένουμε να εμφανιστεί ο επόμενος «σωτήρας» που θα μας σερβίρουν τα πρωινάδικα και τα δελτία των 8. Αρκεί να κατανοήσουμε ότι μπορούμε να στηριζόμαστε μόνο στις δικές μας δυνάμεις.

Σ' αυτή την πορεία καταλυτικός είναι ο ρόλος της πατριωτικής αριστεράς, η οποία οφείλει να πρωτοστατήσει στη συγκρότηση ενός μεγάλου Κινήματος Εθνικής και Κοινωνικής Απελευθέρωσης. Αυτό το πολιτικό ρεύμα είναι διάχυτο μέσα στον ελληνικό λαό, πλειοψηφικό πιστεύουμε, αλλά δεν έχει συγκροτηθεί και η φωνή του δεν είναι ισχυρή. Το ΑΣΚΕ έκανε τις προτάσεις του και κατέβαλε κοπιώδεις προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση. Τα αποτελέσματα είναι μέχρι στιγμής πενιχρά, όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε». Όλ' αυτά θα επανεξεταστούν στη Σύνοδο του ΑΣΚΕ, που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές Δεκεμβρίου.

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε. 1/10/2012 Για το εφεύρημα περί πραξικοπήματος

Οι εντόπιοι υπηρέτες της νέας κατοχής χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να περιορίσουν τις λαϊκές αντιδράσεις, εν όψει και των νέων απάνθρωπων μέτρων. Στα πλαίσια αυτά, το αμαρτωλό συγκρότημα της Χρ. Λαδά επανέφερε το εφεύρημα περί πραξικοπήματος, το οποίο χρησιμοποίησαν οι Γ. Παπανδρέου και Μπεγλίτης πριν από 1 χρόνο, για ν' αποκεφαλίσουν την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, που αρνήθηκε να δεχτεί τις εντολές τους για χρησιμοποίηση του στρατού ως εσωτερικής δύναμης καταστολής, ως απεργοσπαστικού μηχανισμού κ.λπ.

Ας είναι βέβαιοι ότι ο ελληνικός λαός, και οι Ένοπλες Δυνάμεις ως αναπόσπαστο τμήμα του, σέβεται απολύτως τους δημοκρατικούς θεσμούς, δεν τρομοκρατείται με ανόητες απειλές, δεν παγιδεύεται με παρόμοιες μεθοδεύσεις και αναζητεί τρόπους για ν' απελευθερωθεί από τους ξένους δυνάστες και τους εντόπιους υπηρέτες τους.

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε. 12/10/2012**ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Κ. ΦΟΥΧΤΕΛ**

3 ημέρες πριν από την επέτειο της 12^{ης} Οκτωβρίου 1944, ημέρας απελευθέρωσης της Αθήνας από τους Γερμανούς, τους συμμάχους τους και τους ελληνόφωνους συνεργάτες τους, η άξια κληρονόμος του Αδόλφου Χίτλερ επισκέφθηκε την υπό κατοχήν Ελλάδα, επισημοποίησε την κυριαρχία της γερμανικής Ευρωπαϊκής Ένωσης και προώθησε τα συμφέροντα του γερμανικού κεφαλαίου.

Φεύγοντας η κ. Μέρκελ άφησε πίσω της τη διαρχία των δύο γκαουλάιτέρ της, τον Ράιχενμπαχ, τοποτηρητή των Γερμανών τραπεζιτών, και τον Φούχτελ, τοποτηρητή των Γερμανών βιομηχάνων. Ο τελευταίος περιοδεύει ανά τη χώρα και κλείνει «δουλειές» με περιφερειάρχες και δημάρχους, που συμπεριφέρονται όπως οι διορισμένοι από τους Γερμανούς πριν από 70 χρόνια. Το δικαίωμα αυτό του έδωσαν οι αλήστου μνήμης Γιωργάκης και Ραγκούσης με το νόμο 3852 (Καλλικράτης), με τον οποίο κατάργησαν το ρόλο του ελληνικού κράτους ως ενδιάμεσου μεταξύ της ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των ξένων.

Σήμερα, επέτειο εκείνης της απελευθέρωσης, ο ελληνικός λαός καλείται από την ιστορία του σ' ένα νέο αγώνα εναντίον της γερμανικής κατοχής, όχι για να πέσει πάλι στα δίχτυα των Αγγλοαμερικάνων (και των «αντιμνημονιακών» συνεργατών τους), αλλά για την Εθνική και Κοινωνική του Απελευθέρωση.

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε. 20/10/2012**ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΔΟΛΑΡΙΟΥ**

Τώρα που η συντριπτική πλειονότητα του ελληνικού λαού βιώνει τις συνέπειες των (όπως μας έλεγαν) «εθνικών στόχων», δηλ. της ένταξης στην ΕΟΚ/Ε.Ε. και της ένταξης στο ευρώ, χρηματοδότες και ΜΜΕ νεκρανασταίνουν πολιτικούς εκπροσώπους του δολαρίου και «ανακαλύπτουν» νέους, οι οποίοι μας προτείνουν την έξοδο από το ευρώ, αλλά την παραμονή στην Ε.Ε.

Η Ε.Ε. είναι η κυριότερη σύμμαχος των ΗΠΑ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν οι μεταξύ τους ανταγωνισμοί, οι οποίοι μεταφέρονται δια των εκπροσώπων τους και στην Ελλάδα. Οι Αμερικανοί θέλουν την παραμονή της Ελλάδας στην Ε.Ε., με αύξηση της δικής τους πολιτικής επιρροής. Στο νομισματικό επίπεδο έχουν ως πρώτη επιλογή την παραμονή της Ελλάδας σ' ένα ευρώ αποδυναμωμένο και μη ανταγωνιστικό προς το δολάριο. Τη γραμμή αυτή εκφράζουν συντηρητικοί πολιτικοί, φθαρμένοι οι περισσότεροι από τον πολύχρονο αμαρτωλό πολιτικό τους βίο, κυρίως όμως σήμερα η ηγετική

ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Ως δεύτερη επιλογή έχουν την αποχώρηση της Ελλάδας από το ευρώ. Τη γραμμή αυτή θέλουν να εκφράσουν με άλλους «αριστερούς», παλαιούς και νέους.

Στον αντίποδα, οι δυνάμεις του γερμανικού ευρώ συσπειρώνονται περί το Σαμαρά, προσπαθώντας να κρατηθούν στην εξουσία ακόμη και με την ίδρυση νέου κόμματος, που θα συμπεριλάβει και απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ.

Σε κάθε περίπτωση φαίνεται ότι όσο οξύνεται η κρίση τόσο λιγότερο ολόκληρο το σύστημα θα μπορεί να εξυπηρετείται από τους φθαρμένους παλαιούς πολιτικούς και τόσο περισσότερο θα χρησιμοποιεί ακροδεξιούς και «αριστερούς».

Ο ελληνικός λαός δεν έχει ανάγκη από αλλαγή δυνάστη, αλλά από την Εθνική και Κοινωνική του Απελευθέρωση, που προϋποθέτει την αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της.

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Κάποιοι αριστεροί, αφελείς και ανιστόρητοι (αν δε μιλούν εκ του πονηρού), θεωρούν υποχρέωσή μας να επιτρέπουμε την ελεύθερη είσοδο στην Ελλάδα οποιουδήποτε ξένου το επιθυμεί, χωρίς αριθμητικούς περιορισμούς, να τους δίνουμε όλα τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών (δικαίωμα ψήφου κ.λπ.), αφού «όλοι οι εργάτες είμαστε αδέρφια, ανεξαρτήτως φυλής».

Επειδή πολλοί από αυτούς δεν κάνουν τον κόπο να αναλύουν την ελληνική κοινωνία, ίσως δεν ασχολούνται καν μαζί της, αλλά μελετούν μόνο «το ευαγγέλιο», θα τους παραπέμψουμε στη στάση του Μαρξ και της Κομμουνιστικής Διεθνούς, που προσπάθησαν με κάθε τρόπο (δημοσιεύσεις στον τύπο, επαφές με συνδικάτα των χωρών προέλευσης κ.λπ.) ν' ανακόψουν το κύμα των ξένων εργατών που οι εργοδότες έφερναν στην Αγγλία, για να τους χρησιμοποιούν ως απεργοσπαστικό μηχανισμό και ως φτηνό εργατικό δυναμικό (βλ. Καρλ Μαρξ: «Μια προειδοποίηση» 4/5/1866).

Μεταξύ των ενεργειών της Διεθνούς ήταν και η αποστολή 2 εκπροσώπων της στο Εδιμβούργο, οι οποίοι κατάφεραν να πείσουν τους νεοφερμένους ξένους εργάτες ν' ακυρώσουν τα συμβόλαιά τους και να γυρίσουν στην πατρίδα τους. Έτσι τα σχέδια των εργοδοτών απέτυχαν και τα αιτήματα των Άγγλων εργατών ικανοποιήθηκαν.

Στην Ελλάδα του 2012 μεγάλο μέρος της αριστεράς όχι μόνο καλύπτει την παρουσία λαθρομεταναστών, αλλά προσπαθεί να στρατολογή κάποιους στις οργανώσεις της, ενώ ξέρουν ότι στη χώρα μας τους φέρνουν και για έναν επιπλέον (και σοβαρότερο) σκοπό: να τους χρησιμοποιήσουν και για τη διάλυση της πατρίδας μας.

δικαίως ότι ευθύνεται ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, κυρίως όσοι κυβέρνησαν, δευτερευόντως όσοι αντιπολιτεύτηκαν. Οι πολλοί θεωρούν ότι η «Χρυσή Αυγή» είναι «καθαρή», γιατί δε γνωρίζουν ότι ενισχύεται και χρηματοδοτείται από κέντρα που συμμετέχουν στη χειραγώγηση του πολιτικού συστήματος και μας κατάντησαν στη σημερινή κατάσταση.

Δεύτερο αίτιο η εισβολή των εκατομμυρίων **λαθρομεταναστών**, την οποία μεθόδευσαν ξένα κέντρα, με κύριο μοχλό το τουρκικό κράτος και το παρακράτος του, την ανέχθηκαν τα κόμματα εξουσίας (αν δε συμμετείχαν κι αυτά στο σχέδιο) και την καλύπτει πολιτικά το μεγαλύτερο μέρος της αριστεράς. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μας υποχρεώνει να κρατήσουμε όλους αυτούς στην Ελλάδα (Δουβλίνο-2). Η «Χρυσή Αυγή» εμφανίζεται ως το μόνο κόμμα που αντιδρά στην εισβολή, έστω και με τρόπο που δε συνάδει προς τον πολιτισμό μας, ενώ είναι όργανο των ξένων κέντρων που μεθόδευαν την εισβολή.

Τρίτο αίτιο η μειοδοσία ολόκληρου του πολιτικού συστήματος στα **εθνικά θέματα**, με την οποία η «Χρυσή Αυγή» εμφανίζεται να διαφωνεί. Το κόμμα αυτό, όμως, θαυμάζει τους χειρότερους προδότες της Ελλάδας, αυτούς που συνεργάστηκαν με τις δυνάμεις του Άξονα (που, μεταξύ άλλων, ήθελαν την προσάρτηση της Αν. Μακεδονίας και της Δυτ. Θράκης στη φασιστική Βουλγαρία) και τους χουντικούς, που έκαναν τα πάντα για να μπορέσει η Τουρκία να εισβάλει και να καταλάβει το 37% της Κύπρου. Όπως οι συνεργάτες του Άξονα και οι χουντικοί, έτσι και οι χρυσαυγίτες παριστάνουν τους υπερπατριώτες.

Ρατσιστές και ναζιστές οι Έλληνες:

Ο ελληνικός λαός δεν έχει καμιά σχέση με το ρατσισμό. Το απέδειξε όταν εισέβαλαν στην Ελλάδα τα πρώτα κύματα των μεταναστών, τους οποίους σύσσωμος καλοδέχθηκε και περιέθαλψε. Το γεγονός ότι πολλοί (και «αντιρατσιστές» μεταξύ αυτών) τους εκμεταλλεύτηκαν, όχι γιατί ήσαν ξένοι ή «κατώτεροι», αλλά ως φτηνό εργατικό δυναμικό (όπως κάνουν και με Έλληνες, αν τους βρουν σε έσχατη ανάγκη), δεν αλλάζει την εικόνα. Όταν, όμως, οι λαθρομετανάστες κατέκλυσαν γειτονιές ολόκληρες, της Αθήνας κυρίως, όταν τα παιδιά δεν μπορούσαν να βγουν μόνα τους από το σπίτι να παίξουν ή να πάνε σχολείο, όταν οι ηλικιωμένοι δεν μπορούσαν να πάνε στην τράπεζα να εισπράξουν την πενιχρή σύνταξή τους, όταν η εγκληματικότητα έφτασε στο σημείο να αφαιρεί ανθρώπινες ζωές για λίγες δεκάδες ευρώ,

κυρίως όταν πολλοί κατάλαβαν ότι υπάρχει σχέδιο εθνικάθαρσης και αντικατάστασης του ελληνικού λαού από ένα «πολυπολιτισμικό» συνονθύλευμα, που δε θα είναι σε θέση να αντιδρά στα σχέδια των ΗΠΑ και της Ε.Ε., τότε όλοι ανησύχησαν. Όσοι δεν ήξεραν, απελπισμένοι ή αγανακτισμένοι, στράφηκαν εκλογικά προς τη «Χρυσή Αυγή». Είναι ένα εγκληματικό λάθος τους, δεν είναι αποτέλεσμα ρατσιστικής νοοτροπίας. Ρατσιστικά είναι όσα συμβαίνουν εις βάρος των Ελλήνων, από τους οποίους αφαιρείται το δικαίωμα να ζουν σύμφωνα με τις παραδόσεις τους και τον πολιτισμό τους, τους αφαιρείται σταδιακά και αθόρυβα ακόμη και το δικαίωμα να έχουν πατρίδα.

Ο ελληνικός λαός δεν έχει καμιά σχέση ούτε με το ναζισμό. Το απέδειξε με τη μεγαλειώδη Εθνική Αντίσταση 1940-45. Εξαιρεση οι ελάχιστοι μαυραγορίτες, κουκουλοφόροι, γερμανοντυμένοι και πάσης φύσεως συνεργάτες. Το αποδεικνύει και σήμερα με το μίσος που τρέφει και εκδηλώνει εναντίον της άξιας απογόνου του Αδόλφου Χίτλερ και των εντοπίων συνεργατών της.

Όποιος, λοιπόν, ισχυρίζεται ότι οι ψηφοφόροι της «Χρυσής Αυγής» είναι ρατσιστές και ναζιστές, ότι πρέπει να τους μισούμε και να τους πολεμούμε, της χαρίζει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που δεν της ανήκουν, δηλ. προσφέρει υπηρεσία σ' αυτήν και κυρίως, όπως εξηγούμε παρακάτω, στους ξένους δυνάστες μας που τη χρησιμοποιούν.

Γιατί και πώς ενισχύεται:

Η «Χρυσή Αυγή» μέχρι πριν από 2 χρόνια ήταν μια περιθωριακή ομάδα, άγνωστη στους περισσότερους και χωρίς αξιόλογη οργάνωση, που στήθηκε για να κάνει «βρώμικες δουλειές», βομβιστικές ενέργειες και άλλες προβοκάτσιες. Είναι προφανές ότι, όσο κι αν οι συνθήκες την ευνοούν, δε θα μπορούσε ποτέ να γιγαντωθεί σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, αν δεν ενισχυόταν από κάποιους μηχανισμούς του συστήματος της εξάρτησης.

Όταν το σύστημα με τα μνημόνια περιήλθε σε βαθειά κρίση και το πολιτικό του προσωπικό σε πλήρη ανυποληψία, οι μηχανισμοί αυτοί την ενίσχυσαν, για ν' αποτελέσει την πολιτική έκφραση ενός μέρους των θυμάτων του συστήματος, τα οποία θύματα το φυσικό θα ήταν να εκφραστούν από δυνάμεις πατριωτικές, δημοκρατικές και αριστερές. Η «Χρυσή Αυγή» εμφανίστηκε ως αντιμνημονιακή και ως η μοναδική πατριωτική δύναμη (με τις πραγματικά πατριωτικές δυνάμεις πλήρως αποκλεισμένες από τα καθεστωτικά ΜΜΕ), φέρνοντας σε δύσκολη θέση κάθε δημοκρατικό →

άνθρωπο, που φοβάται μήπως ταυτιστεί με τις θέσεις της.

Η αρχή έγινε με τη στρατολόγηση αντικοινωνικών στοιχείων από τα γήπεδα και άλλους χώρους βίαιης ή άκρως παραβατικής συμπεριφοράς, από τους ίδιους χώρους όπου στρατολογούνται με τον ίδιο τρόπο και οι «αντίπαλοί» τους. Το κίνητρο είναι η αίσθηση της δύναμης και το (έστω μικρό) οικονομικό όφελος, ενώ η ιδεολογική επένδυση έρχεται εκ των υστέρων. Είναι ενδεικτικό ότι και οι δύο «αντίπαλοι» έχουν στις τάξεις τους πολυάριθμους Αλβανούς, όχι βέβαια ανθρώπους που ήρθαν στην Ελλάδα για να βγάλουν με τίμιο τρόπο ένα κομμάτι ψωμί.

Οι χρυσαυγίτες άρχισαν τη δράση τους σε γειτονιές σαν τον Άγιο Παντελεήμονα, ως «προστάτες» των ανίσχυρων Ελλήνων πολιτών. Τα καθεστωτικά ΜΜΕ βοήθησαν, διαφημίζοντας αρνητικά το έργο αυτό. Έτσι η «Χρυσή Αυγή» έγινε γνωστή και στις περιοχές της Ελλάδας όπου δεν υπήρχε σοβαρό πρόβλημα.

Αντιναζιστικό ή απελευθερωτικό κίνημα:

Η κυρίαρχη αντίθεση σήμερα στην Ελλάδα είναι ανάμεσα στις δυνάμεις της κατοχής, Ε.Ε. και ΗΠΑ και των οργάνων τους, και στον ελληνικό λαό, που στη συντριπτική του πλειοψηφία καταστρέφεται από την κατοχή και τα μνημόνια της. Οι δυνάμεις της κατοχής πανικοβλήθηκαν πέρσι, όταν είδαν σύσσωμο τον ελληνικό λαό να στρέφεται εναντίον τους (πλατείες κ.λπ.) και να γκρεμίζει το πολιτικό τους σύστημα. Έπρεπε, λοιπόν, να διασπάσουν την ενότητα του ελληνικού λαού, **να μεταθέσουν την αντίθεση**. Έτσι προσπαθούν να παρουσιάσουν ως κυρίαρχη μια αντίθεση ανάμεσα σε νεοναζί και «εθνοπροδότες» (που έχουν μαζί τους και τους λαθρομετανάστες), με τον έναν «αντίπαλο» να «νομιμοποιεί» την ύπαρξη του άλλου και με το ίδιο το σύστημα να ελέγχει και τους δύο.

Κάποιοι άφρονες από τον ευρύτερο χώρο της ανανεωτικής αριστεράς (λίγοι, ελπίζουμε) θεωρούν ότι η παρουσία της «Χρυσής Αυγής» τους βολεύει ως αντίπαλο δέος, ότι το «αντιναζιστικό μέτωπο» τους βοηθάει για ν' αναρριχηθούν στην εξουσία, μετά την κατάρρευση του Σαμαρά, που φαίνεται ότι δε θ' αργήσει. Δε βλέπουν ότι έτσι ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου.

Η απάντηση του ελληνικού λαού και στο φαινόμενο της «Χρυσής Αυγής» είναι η ανάπτυξη ενός μεγάλου Κινήματος Εθνικής και Κοινωνικής Απελευθέρωσης, που θα εκφράσει τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, θα εξαλείψει τα αίτια που γιγαντώνουν το νεοναζισμό, δηλ. θ' απελευθερώσει τη χώρα από τα μνημόνια και την τρόικα (Ε.Ε, ΕΚΤ,

ΔΝΤ-ΗΠΑ), θα επαναπατρίσει το σύνολο σχεδόν των ξένων (κρατώντας μόνο τους πραγματικούς πολιτικούς πρόσφυγες και τους ολιγάριθμους άλλους που αντέχει η ελληνική οικονομία και κοινωνία), θα προασπίσει την εθνική μας κυριαρχία, θα εξαλείψει τη βία και την παρανομία, θα αποκαλύψει την υποκρισία και το αποκρουστικό πρόσωπο του νεοναζισμού και θ' αγκαλιάσει και όλα τα θύματα της κατοχής που έκαναν κάποια στιγμή το εγκληματικό λάθος να ψηφίσουν «Χρυσή Αυγή» (όχι τους οργανωμένους τραμπούκους, βεβαίως). Μέχρι τότε πρέπει να μπει μπροστά στην περιφρόνηση των συνοικιών με λαϊκές επιτροπές και να μην αφήνει το πεδίο ελεύθερο ν' αλωνίζουν οι νεοναζί.

Ο νεοναζισμός αντιμετωπίζεται κυρίως ιδεολογικά και πολιτικά. Βεβαίως ο εξευτελισμός των δημοκρατικών θεσμών και οι παράνομες πράξεις πρέπει να τιμωρούνται, αλλά η πρόταση των «αντιρατσιστών» να τεθεί εκτός νόμου η «Χρυσή Αυγή» είναι έξω από τη δημοκρατική μας παράδοση, αναποτελεσματική και επικίνδυνη, ιδίως τώρα που η επιρροή της στο εκλογικό σώμα αυξάνεται. Το «αντιναζιστικό μέτωπο» θα ενισχύσει, αντί να αποδυναμώσει, τους νεοναζί. Εξ άλλου και ο αγώνας του 1940-45 ονομάστηκε «εθνικοαπελευθερωτικός» κι όχι «αντιναζιστικός».

ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΚΑΝΔΑΛΟΛΟΓΙΑ

Η επιβολή της νέας κατοχής, η εξαθλίωση του ελληνικού λαού και η αρπαγή του δημόσιου πλούτου μας, για να θησαυρίζουν οι ξένοι προστάτες, έχει φέρει σε μια πρωτοφανή κρίση το πολιτικό σύστημα που τους υπηρετεί. Στις συνθήκες αυτής της κρίσης οξύνονται και οι εσωτερικές αντιθέσεις ανάμεσα στις διάφορες μερίδες του ξένου παράγοντα και τους εντόπιους υπηρέτες τους (επιχειρηματίες, δημοσιογράφους, πολιτικούς κ.λπ.), με συμμαχίες που δημιουργούνται και διαλύονται ταχύτατα.

Ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται, εν όψει και των νέων μέτρων, να αποπροσανατολιστεί με τις «αποκαλύψεις» σκανδάλων. Γνωρίζει πλέον ότι ΟΛΟΙ όσοι υπηρετούν την κατοχή και την εξάρτηση είναι πνιγμένοι στη διαφθορά και τελικά, στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, δεν πρόκειται να τιμωρηθεί κανένας ή θα τιμωρηθούν ελάχιστοι, ως αποδιοπομπαίοι, που δεν έχουν πολύ γερές πλάτες. Πού βρίσκονται οι ένοχοι των μεγάλων έργων, του κτηματολογίου, της Ζίμενς, ο κ. Τσουκάτος, που έχει ομολογήσει την ενοχή του;

Ο ελληνικός λαός καλείται από την ιστορία του σ' ένα νέο αγώνα για την εθνική και κοινωνική του απελευθέρωση, από την Ε.Ε. και το ευρώ της, από τις ΗΠΑ και το ΔΝΤ τους, απ' όλους τους ξένους προστάτες, ώστε η πατρίδα μας να ανακτήσει τη θέση που της αξίζει. Και τότε, μεταξύ άλλων, θα αποδοθεί δικαιοσύνη για όσους κατέκλεψαν το δημόσιο πλούτο και παρέδωσαν την Ελλάδα σε ξένα συμφέροντα.

(Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε. 28/9/2012)

όχι μόνο οι πασοκογενείς, όμως και μόνο ότι ανέχονται να συγκατοικούν με τέτοιες απόψεις τους καθιστά συνυπεύθυνους, ιδιαίτερα αν διαμαρτύρονται γι' αυτές (π.χ. Γλέζος).

Δεν είναι, βέβαια, μόνος του ο κύριος αυτός στον αγώνα των ιδεών και οδηγιών Κίσιγγκερ κατά παντός του ελληνικού. Αρκεί να θυμηθούμε τα κατορθώματα της Μ. Ρεπούση, που σπούδασε γαλλική φιλολογία, αλλά διδάσκει...ελληνική ιστορία (!) σε πανεπιστήμιο, υπό την υψηλή προστασία της Γιαννάκου της ΝΔ και τώρα του Κουβέλη, το Μέντορά της καθηγητή Λιάκο και τα φυτώριά του, το φανατικά ανθελληνικό ΕΛΙΑΜΕΠ, που χρηματοδοτείται από το ελληνικό δημόσιο, πέραν των άλλων διατλαντικών πηγών του, το μεγαλύτερο μέρος του Παντείου, τις αναρίθμητες ΜΚΟ, που αντλούν από ΗΠΑ, Αγγλία, Γερμανία και από τα μυστικά κονδύλια του ελληνικού (υποτίθεται) υπουργείου εξωτερικών, όπου συνεχίζεται η παράδοση του, κατ' επιλογήν, όπως λέει, Έλληνα, Γιωργάκη.

Και άλλοι, ων ουκ έστι αριθμός, μεταξύ των οποίων και η άρτι επανακάμψασα ομάδα του «Ιού» της πάλαι «Ελευθεροτυπίας», η συμμετοχή της οποίας ομάδας διαφημίζεται πρωτοσέλιδα στο πρώτο φύλλο της νέας «Εφημερίδας των Συντακτών».

Όλους όμως τους ξεπερνά σε θράσος ο Νάσος Θεοδωρίδης του Τσίπρα, αυτός που, εκπροσωπώντας το ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, στα Σκόπια υπεραμύνθηκε των εθνικιστικών παροξυσμών τους, κατηγορώντας τους Έλληνες ως εθνικιστές!! Γράφει λοιπόν ο κύριος αυτός στο παραπάνω άρθρο του με τον παραπλανητικό (γιατί άλλο περιεχόμενο προοιωνίζε...) τίτλο **«28^η Οκτωβρίου: ο πόλεμος που τελικά δεν ήταν τρικούβερτο γλέντι»** τέτοιες φοβερές εκτιμήσεις σχόλια και περιγραφές που μόνο μεθυσμένος φανατικός ανθέλληνας θα εκστομούσε.

Δε θα παραθέσουμε αποσπάσματα του πονήματος αυτού, αλλά θα το ανατυπώσουμε ολόκληρο (σελίδα 10), προς διασκέδαση και οργή των αναγνωστών μας, διερωτώμενοι μόνο τι θα έλεγε ο ποιητής του σε κάποιον που θα επέλαυνε στην κατοικία του, ζητώντας να του επιτραπεί «ελεύθερη διέλευση» σ' αυτή, δηλ. μόνιμη κατοχή, μια που δε θα ήθελε να κατευθυνθεί στο κενό.

Βασικά αίτια του φαινομένου

Μπορεί να θεωρηθεί η περίπτωση του κ. Ν.Θ. του Τσίπρα ακραίο παράδειγμα έως και νοσηρό. Δυστυχώς όμως έχουμε στη χώρα μας χιλιάδες τέτοιους τύπους, κάτι που συνιστά μεγάλο πρόβλημα για την κοινωνία και τη χώρα μας και επομένως απαιτεί τουλάχιστο μια συνοπτική ερμηνεία του, που ίσως καταλήξει και σε τρόπους αντιμετώπισής του.

Από την πλευρά των ξένων

Πρώτα, και κυρίως, πρέπει να θυμόμαστε τη θέση, την ιστορία και τον πολιτισμό της Ελλάδας και ευρύτερα του έθνους μας και πώς μας «έβλεπαν» και «βλέπουν» οι γείτονες και οι μακρινοί που είχαν (και έχουν!) βλέψεις για την περιοχή μας. Φρόντιζαν, λοιπόν, αυτοί διαχρονικά να εξαγοράζουν συνειδήσεις, να εξασφαλίζουν «συμμάχους» και να προωθούν, έτσι, τους στόχους, που αποκάλυψαν οι κυνικοί λόγοι του Κίσιγγκερ, εκμεταλλεόμενοι στο έπακρο δικά μας, διαχρονικά επίσης, γνωρίσματα και ιδιομορφίες...

Έτσι, και ως αποτέλεσμα των παραπάνω, κυριαρχεί ο βραχνάς της στυγνής ξένης εξάρτησης, που κατατρώχει το «ελεύθερο» νεοελληνικό κράτος σχεδόν από την ίδρυσή του, ιδιαίτερα μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια..., με επιτυχία, έως τώρα, κατάληξη την πλήρη, σχεδόν, πολιτική, οικονομική και κοινωνική συμμόρφωση στα, αλληλοσυγκρουόμενα (ευτυχώς, αλλά χωρίς δική μας εκμετάλλευση...) συμφέροντα των «προστάτιδων δυνάμεων» του ελληνικού προτεκτοράτου. Δεν πέτυχαν το ίδιο, έως τώρα τουλάχιστο, και στο πνευματικό, πολιτιστικό, καλλιτεχνικό πεδίο, γι' αυτό και τώρα εντείνουν περισσότερο τις προσπάθειές τους.

Από τη δική μας πλευρά

Δεύτερο, και ίσως πιο σημαντικό, αλλά και πιο περίπλοκο, είναι τα δικά μας γνωρίσματα, οι ιστορικές ιδιομορφίες μας, που, ενώ θα μπορούσαν (και σίγουρα θα μπορέσουν, και μάλιστα σύντομα...) να είναι τα βασικά εφόδια για την πολύπλευρη ανάπτυξή μας, κινδυνεύουν να γίνουν αντικείμενα εκμετάλλευσης εις βάρος μας.

Ένα από τα μεγάλα κατορθώματα της ελληνικής ιστορικής ανάπτυξης ήταν η καταξίωση του ατόμου, αφετηρία και αποτέλεσμα της Δημοκρατίας, βασική αιτία των κοινωνικών αγώνων και καθιέρωσης ανθρώπινων θεσμών κατοχύρωσής του και ταυτόχρονα απελευθέρωσης όλων των δυνατοτήτων σε όλους τους τομείς. Όλοι ήθελαν να είναι ίσοι (παρά το θεσμό της δουλείας!) και να μετέχουν ισόβαθμα, τουλάχιστο στην εξουσία. Δεν παραδέχονται κανένα πραγματικά ανώτερό τους, ακόμη κι αν το άξιζε!

Κάτι τέτοιο όμως είχε (και έχει) και την αρνητική πλευρά του. Όσοι αισθάνονται ότι παραγνωρίζεται η ιδιαίτερη (κατά την άποψή τους) αξία τους και άρα η μεγαλύτερη απ' όση έχουν εξουσία, πολιτική-κοινωνική-πολιτιστική, διαμαρτύρονται, προκαλούν και αναζητούν, έστω και με αρνητικούς, καταστροφικούς, αποδομητικούς, μεταμορφοτέρνους (...!) τρόπους κάποια καθιέρωσή τους. Οι πιο αφε-

λείς και φιλόδοξοι απ' αυτούς ή γίνονται στόχοι των ξένων επιρροών, συνήθως με επιτυχία, ή μόνοι τους απευθύνονται στις πρεσβείες και διάφορα ιδρύματα και καταλήγουν όργανά τους με δέλεαρ «δόξα» και χρήμα. Έτσι άλλωστε επιλέγονται **όλες οι εξουσίες μας**, κάτι που μόνο εν μέρει επιτυγχάνεται σε άλλες χώρες.

Τέτοιοι, εδώ, έχουν κατακλύσει την πολιτική και πολιτιστική εξουσία και στελεχώνουν σχεδόν όλα τα ΜΜΕ. Αυτών απαύγασμα είναι οι διάφοροι Θεοδωρίδηδες και Ρεπούσες !!

Αντιμετώπιση

Δεν είναι, βέβαια, νομοτελειακή η επιτυχία τέτοιων προσπαθειών. Το αντίθετο συμβαίνει, γι' αυτό

και οι αγωνιώδεις, μέχρι απελπιστικής κορύφωσης απόπειρές τους. Αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό ποσοστό (μαζί με όσους, έστω και πρόσκαιρα, επηρεάζουν) του ενεργού πολιτικά και πολιτιστικά ελληνικού πληθυσμού και ήδη προκαλούν πάνδημη, σχεδόν αντίδραση. Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι δεν πρέπει με κάθε μέσο και τρόπο, εκτός της βίας, να απαξιώνονται, ακόμη και να λιοδορούνται, όπου εμφανίζονται. Το παράδειγμα της επίθεσης κατά των γραϊκύλων του 2^{ου} π.χ. αιώνα που μας παραδίδει ο ιστορικός Πολύβιος θα είναι σήμερα αποτελεσματικό: **«εθάρρει δε και τα παιδάρια κατά τας οδούς εκ των διδασκαλείων επανάγοντα κατά πρόσωπον αυτούς προδότης αποκαλείν»!!**

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ» ΔΙΑΜΑΧΗ ΔΝΤ- ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αναμίχθηκε το ΔΝΤ είτε οι χώρες χρεοκόπησαν, είτε το έδιωξαν κακήν-κακώς. Το ΔΝΤ μας έχει δανείσει από το Μάιο του 2010 ως σήμερα συνολικά 22 δις.

Το «βιώσιμο» χρέος

Το ΔΝΤ ζητά από τη Γερμανία να κουρευτούν τα κρατικά δάνεια που δόθηκαν από τις χώρες της ευρωζώνης στην Ελλάδα, ώστε το χρέος της να είναι «βιώσιμο», δηλ. 120% του ΑΕΠ το 2020. Είναι απολύτως βέβαιο ότι ούτε τότε θα είναι βιώσιμο εφόσον ακολουθείται η ίδια πολιτική συνταγή της διαρκούς και ακραίας λιτότητας. Το ΔΝΤ, άλλωστε, δεν κουρεύει ποτέ τα δάνεια που χορηγεί. Όλες οι χώρες που δανείστηκαν από το ΔΝΤ υποχρεώθηκαν να το ξεπληρώσουν.

Οι άρχουσες γερμανικές ελίτ διακατέχονται ιστορικά από το σύμπλεγμα ανωτερότητας και στυγνής επιβολής ακόμη και στη δική τους κοινωνία. Θέλουν να επιβάλλουν οιονεί κατοχή στις χώρες της Ε.Ε., με την οικονομική ισχύ τους, μέσω της θανατηφόρας για τα κράτη και τις κοινωνίες λιτότητας, με την οποία έχουν αποκομίσει τεράστια κέρδη. Όμως δεν αρκούνται σ' αυτό. Επιδιώκουν την διαρπαγή των ενεργειακών πόρων και πηγών που έχουν γεωστρατηγική σημασία, όπως της Ελλάδας και της Κύπρου. Ο έλεγχος σ' αυτές ήταν ανέκαθεν προνομιακό πεδίο για τις ΗΠΑ, γι' αυτό η γερμανική αποθράσυνση αποτελεί casus belli για τις ΗΠΑ. Η Γερμανία σ' αυτήν την αναμέτρηση θα ηττηθεί για μια ακόμη φορά.

Η δόση και η απουσία της Ελλάδας

Κι ενώ όλοι αυτοί τσακώνονται για το ελληνικό χρέος, η κυβέρνηση και οι άθλιοι σύμμαχοί της ενδιαφέρονται μόνο για τη ... δόση, χωρίς να τους αφορά πώς θα λυθεί το πρόβλημα του χρέους, που φορτώνει δυσβάστακτα βάρη στις πλάτες μας

με τα υπέρογκα τοκοχρεωλύσια. Δεσμεύονται συνεχώς με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου σε νέα μνημόνια, που εντέλλεται η τρόικα, πέραν όσων ψηφίστηκαν με το ένα άρθρο στη Βουλή. Φοβούνται ακόμη και τους βουλευτές τους.

Όσο αργεί η δόση και δεν εισπράττουν οι τραπεζίτες τα 25 δις, βγαίνουν και οι νταβατζήδες στο κλαρί. Καραμνημονιακοί δηλ. παπαγάλοι, καθηγητάδες που τους έκοψαν τους μισθούς, αμαρτωλά εκδοτικά συγκροτήματα και άλλες ... δημοκρατικές δυνάμεις ξιφουλκούν κατά της Μέρκελ και του Σόιμπλε, «που μας πατάνε με τη μπότα τους στο λαιμό». Αυτά ώσπου να πέσει το χρήμα και να ... ξαναδοξάσουν τον ... συνεπή Σαμαρά.

Γερμανική ομολογία

Ο πρόεδρος του γερμανικού Συνδέσμου Εξωτερικού Εμπορίου Άντον Μπέρνερ, σε συνέντευξή του στη γερμανική εφημερίδα «Stuttgarter Zeitung», είπε ότι, αν η Ελλάδα πιεστεί πολύ, μπορεί να πέσει στην αγκαλιά της Ρωσίας και της Κίνας.

Για το ενδεχόμενο που η Ελλάδα αποχωρούσε από την Ευρωζώνη και δημιουργούσε στενότερες σχέσεις με τη Ρωσία και την Κίνα είπε: **«Η Ελλάδα θα αποκόμιζε μεγάλα κέρδη και η Ευρώπη θα αποκτούσε ένα πρόβλημα ασφαλείας και, μάλιστα, για πολλές δεκαετίες ... Αν πληρώσουμε για την Ελλάδα, αυτό τελικά θα μας αποδειχθεί φθηνότερο».** Για τον κ. Μπέρνερ το ζήτημα είναι γεωπολιτικό και όχι οικονομικό. Και συμπληρώνει, με τη γνωστή γερμανική ωμότητα: «Η Γερμανία πρέπει ν' αναμιχθεί στην πολιτική των χωρών της Νότιας Ευρώπης».

Ακόμη και αυτοί το ομολογούν! Εμείς πότε θα το καταλάβουμε;

Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ κ. ΝΑΣΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ (από την «Αυγή» 27/10/2009)

{Επειδή ακόμα και ο πιο καλόπιστος αναγνώστης δε θα μπορούσε να πιστέψει τα όσα υποστηρίζει το ανώτερο στέλεχος του ΣΥΝ - ΣΥΡΙΖΑ και στενός συνεργάτης του κ. Τσίπρα, αντί να παραθέσουμε αποσπάσματα με τα δικά μας σχόλια, παραθέτουμε ολόκληρο το άρθρο του κ. Θεοδωρίδη.}

28η Οκτωβρίου: Ο πόλεμος που τελικά δεν ήταν "τρικούβερτο γλέντι"

69 χρόνια μετά την τραγωδία του θανάτου και της αναπηρίας δεκάδων χιλιάδων φαντάρων, έχει έρθει η ώρα για μια ψύχραιμη ιστορική αποτίμηση που να απαντάει στο ερώτημα αν τελικά βγήκε κερδισμένη η ελληνική κοινωνία από μια εξ αντικειμένου σύμπλευση με το φασιστικό καθεστώς Μεταξά στην οποία οδηγήθηκε από τον εθνικιστικό παροξυσμό της εποχής, προκειμένου να αποτραπεί η απλή διέλευση ενός άλλου φασιστικού στρατού, με μόνο επιχείρημα ότι ο δεύτερος στρατός ήταν «ξένος» (αλλά εξίσου φασιστικός). Υποστηρίζω ότι η εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτό το σφαγείο θα έπρεπε να είχε αποφευχθεί. Η 28η Οκτωβρίου δεν σήμαινε ούτε την «ενότητα» ούτε «το μεγαλείο του έθνους», αλλά την είσοδο της Ελλάδας σε ένα παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Η άγρια σύγκρουση που ξετυλίχτηκε πάνω στα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας έδειξε ανάγλυφα την ταξική της φύση. Στις πρώτες γραμμές φτωχοί άνθρωποι, πέθαιναν από τη γάγγραινα, έλιωναν από την ψείρα, περίμεναν απελπισμένα τροφή. Πιο πίσω οι αξιωματικοί με τις ορντινάντσες τους έδιναν τις διαταγές. Και ακόμα πιο πίσω, στα πολυτελή ξενοδοχεία της Αθήνας, ο αρχιστράτηγος Παπάγος και το επιτελείο της «Αυτού Μεγαλειότητας»... Υπάρχουν πολλοί μύθοι για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Ο πρώτος είναι ότι οι φαντάροι μας με εφ' όπλου λόγχη στείλανε τους δειλούς εχθρούς στα βάθη της Αλβανίας. Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Ο ελληνικός στρατός ήταν προετοιμασμένος γι' αυτή τη σύγκρουση. Ήδη από την άνοιξη 1939 το Γενικό Επιτελείο Στρατού είχε καταστρώσει ανάλογα σχέδια. Και από τον Ιούνιο 1940 ο ελληνικός στρατός βρισκόταν ουσιαστικά σε κατάσταση «μυστικής επιστράτευσης». Στα σχολικά βιβλία και στα πατριωτικά αφιερώματα η «θέληση» και το «φρόνημα» ήταν ο αποφασιστικός παράγοντας για το «έπος της Αλβανίας». Η αλήθεια είναι ότι ήταν η μορφολογία του εδάφους, το βεβιασμένο της ιταλικής επίθεσης -με όλες τις δυσκολίες ανεφοδιασμού από τα ακατάλληλα λιμάνια της Αλβανίας- και μια πολύ ισχυρή ελληνική στρατιωτική μηχανή.

Επίσης αποκρύπτεται ότι υπήρχαν πολλοί που αρνούνταν να υποταχτούν σε αυτήν τη χαρούμενη εικόνα της "εθνικής πανστρατιάς". Δεν είναι τυχαίο ότι ο Θ. Χατζής, μετέπειτα γραμματέας του ΕΑΜ αναφέρει στις αναμνήσεις του ότι στις αρχές Νοέμβρη εκτελέστηκαν επί λιποταξία τέσσερις φαντάροι του συντάγματός του, επειδή είχαν λείψει μόνο μια μέρα και ξαναγύρισαν: «Απογοήτευση και πένθος έπεσε στο Σύνταγμα. Στην πορεία μάθαμε πως και σε άλλα Σύνταγματα έγιναν παρόμοιες δίκες για μικρές πειθαρχικές παραβάσεις και επακολούθησαν διαδοχικές εκτελέσεις, κατά περίεργη 'συγκυρία' μόνο Μακεδόνων που μιλούσαν τη σλαβική γλώσσα και όλοι τους σχεδόν ήταν χαρακτηρισμένοι 'βουλγαροκομμουνιστές'».

Ήταν και κάτι άλλο που ερέθιζε τους φαντάρους. Οι καλαμαράδες της Αθήνας παρουσίαζαν τον πόλεμο σαν τρικουβερτο γλέντι με χαρές και τραγούδια για τους Έλληνες φαντάρους. Κρύβανε την πραγματικότητα. Συνήθως στα αφιερώματα για την 28η Οκτωβρίου, βλέπουμε επίκαιρα της εποχής με τα πλήθη ενθουσιασμένα να χαιρετάνε εκείνους που φεύγουν για το μέτωπο. Πράγματι, κάθε φορά που αρχίζει ένας τέτοιος πόλεμος, η πλειοψηφία παρασύρεται από ένα κύμα εθνικισμού και πολεμόχαρων αισθημάτων. Όμως, καθώς περνούν οι μέρες, φανερώνεται όχι μόνο η φρίκη του πολέμου αλλά και ποιος την πληρώνει, οπότε οι διαθέσεις αλλάζουν. Ο Δ. Λουκάτος καταγράφει αυτή την αλλαγή στο ημερολόγιο που κρατούσε και έχει δημοσιευτεί με τίτλο «Οπλίτης στο Αλβανικό Μέτωπο Ημερολογιακές Σημειώσεις 1940-'41»: «Ένα περίεργο πράγμα. Κανείς απ' όλους τους 'Εμπέδους' δεν θέλει να φύγει για το Μέτωπο. Όλοι θα 'τανε ευτυχείς αν τους κρατούσανε εδώ. Πού είναι λοιπόν τα φανταχτερά λόγια 'οι φαντάροι μας αδημονούν να μεταβούν εις την πρώτη γραμμή;'».

* Ο Νάσος Θεοδωρίδης είναι μέλος του ΣΥΝ και της Αντιεθνικιστικής Κίνησης

ΓΙΑ ΤΟ «ΛΩΡΟ» ΤΩΝ 31,5 ΔΙΣ

A) Τα 31,5 δις. (και όσα άλλα μας δίνουν οι «εταίροι» μας) είναι δικά μας χρήματα, είναι ένα μικρό μέρος από όσα μας αρπάζουν, λόγω της συμμετοχής μας στην ΕΟΚ/Ε.Ε.

B) Από τα 31,5 δις. ο ελληνικός λαός δε θα πάρει ούτε 1 ευρώ. Ένα μέρος από αυτά θα επιστρέψουν στους τοκογλύφους-δανειστές, δήθεν για εξόφληση προηγούμενων δανείων. Τα υπόλοιπα θα χαριστούν στους πάμπλουτους τραπεζίτες με τις χρεοκοπημένες τράπεζες, που με τη σειρά τους θα χαρίσουν ένα μερίδιο στα καθεστωτικά ΜΜΕ, για να μας βομβαρδίζουν καθημερινά με αθλιότητες.